

Ne frig Ise sicher hätt
Nitt mehr Effect g'macht in dem Bett!
Se fährt an d'Wand as wie dra blose
Un thüet eso ne Schrei üsstosse,
Ass ich wie g'lähmt am ganze Lib
Eso in miner Stellung blib!
Ganz iwerrascht ha-n-ich noch immer
Ei Bei im Bett un eins im Zimmer.

Wo fehlt's? red ich se zärtlig a,
Wenn ich Di soll beleidigt ha,
Verzeih' mr, schäu, 's isch nur üs Liewe,
Un thüe mi Kopf zu ihrem schiewe.

Ich o, säit sie, ich lieb Dich jo,
Doch wottsch Dü mich nitt schlofe lo?
I bi so mied, i ka nimm wache!

Was ha-n-i do halt welle mache?
Se hat mi dürt, sie, wo so rein!
Ich bi mr vorku schlecht un g'mein,
I ha kei Wort meh traue z'woge,
Ha's Bei halt wieder üsezoge,
Mach ihre 's Bett wie im e Kind
Un frog se: ligsch eso jetz lind?
Schlof nur, ich will Dir's nitt verwehre,
I will Di gwiss jetz nimmig störe!
Un wünsch ere ne güete Nacht.

So, jetz wär mi güet Werk vollbracht,
Doch ich, wo soll ich jetz geh schlofe?
's isch kalt un isch kei Fir im Ofe;
Im Fauteuil? kumm i bis derthi?
Mi Bei, wo nitt im Bett isch gsi,
Mit dem ka-n-ich kei Schritt schier mache;
Un thüet mi Fraü nitt ab mr lache,
Wenn sie mich sieht, wie-n-ich do stand
Im allerlächerligste G'wand;

Ans andre-n-End vom Zimmer hinke?
Me möcht jo in dr Bode sinke!
Doch müess es si, i wog's halt doch.

Kei Weg hat mich so lang dunkt nöch.
Dert aku, thüe-n-i halt prawiere,
So güet as mögli drin z'campiere.
Mi Frack ha-n-ich an d'Achsele g'hänkt,
Doch d'Bei, an die ha-n-ich nitt dänkt!
Was soll i mache, fir se z'rette?
I sieh nit as d'Hochzitstoilette
Vo miner Fraü, doch d'Side schreit!
's kunnt nitt druf a; as wie nitt g'scheidt
Un ohne lang dra ummez'zickle
Thüe-n-ich mich in das Ding iwickle.
Mi Fraü, dänk ich, die schloft scho lang.

Jetzt awer wird's mr angst un bang:
Mit G'walt müess ich uf eimol niese!
Güet, denk i, jetz müess ich's scho biesse,
I wird g'wiss stif un lahm die Nacht.

Bisch krank? frogt jetz mi Fraü un lacht.

Ich bi g'wiss lächerlig do hinte,
Gib ich zur Antwort, thüesch's nitt finde?
's isch halt nitt anderscht, we me d'Lit
Duss schlofe macht bi däre Zit!...

Krank derf i Di halt doch nitt mache,
Säit sie, un thüet ufs neüe lache,
Verzeih mr, kumm, ich mach Dr Platz...

Ich mach vom Fauteuil nur ei Satz,
I mein, me thüet mr 's Lewe schänke!
Dr Rest ka sich dr Leser dänke!...

Wie mængmol hà mr siter g'lacht,
Mir Zwei, ab unsrer Hochzitsnacht!

